

візуальні наративи коротких відео репрезентують новий етап розвитку екранної мови, у якому, ритм образів, світлотональність та монтажна логіка перетворюються на основні засоби створення контенту. У цьому форматі сюжет втрачає традиційну послідовність, натомість зосереджується на емоційному імпульсі та асоціативних зв'язках. Така форма екранного видовища, що поєднує фрагментарність кліпового мислення з динамікою сучасної медіакомунікації, виступає одночасно й ефективним інструментом впливу на глядача, і способом емоційного розвантаження в умовах інформаційного перенасичення. Естетика кліпового мислення вимагає від автора вміння оперувати ритмом, темпом і візуальною метафориною, використовуючи монтаж як засіб концентрації змісту, а не як хаотичний прийом для стимуляції уваги. Водночас не слід зловживати фрагментарністю, надмірною динамікою чи візуальним шумом, адже це призводить до втрати смислової глибини, швидким втомленням глядацької уваги і знецінення художнього задуму.

Таким чином, коротке відео постає як нова модель екранної комунікації, у якій зміст виникає не з логіки подій, а з інтенсивності візуально-чуттєвого досвіду, що вимагає від автора тонкого балансу між естетичною виразністю та свідомим конструюванням образу.

MASTER'S DEGREE PROGRAMS

Т. Алексєєв

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА КРЕАТИВНІ СТРАТЕГІЇ У ВИРОБНИЦТВІ АУДІОВІЗУАЛЬНОГО КОНТЕНТУ ДЛЯ ЦИФРОВИХ ПЛАТФОРМ

Т. Alieksiev

MODERN TECHNOLOGIES AND CREATIVE STRATEGIES IN THE PRODUCTION OF AUDIOVISUAL CONTENT FOR DIGITAL PLATFORMS

У сучасному світі цифровізація визначає нову парадигму розвитку аудіовізуального мистецтва, змінюючи саму природу створення, поширення та сприйняття контенту. Аудіовізуальна культура стала одним із ключових елементів глобальної комунікації, де поєднання технологічних інновацій та креативних стратегій формує якісно нові формати взаємодії між автором і глядачем. Якщо раніше домінували традиційні моделі виробництва, орієнтовані на кіно- і телевізійний продукт, то сьогодні основним майданчиком для реалізації творчих ідей є цифрові платформи — YouTube, Netflix, HBO, Megogo, TikTok, а також численні незалежні студії, що працюють у форматах короткого чи серіального контенту. Ці зміни вплинули не лише на технології, але й на структуру художнього мислення.

Виробництво аудіовізуального продукту вимагає синтезу кількох сфер — технічної, художньої, маркетингової та психологічної. Сучасний творець мусить поєднувати розуміння цифрових алгоритмів із відчуттям естетики, динаміки кадру й особливостей сприйняття. У цьому контексті важливу роль відіграють технології штучного інтелекту, машинного навчання, VR та AR, які відкривають нові горизонти у створенні інтерактивного контенту. ШІ допомагає не лише в монтажі чи кольорокорекції, але й у розробці сценаріїв, генерації зображень і персоналізації відеопотоків під конкретного користувача. Це формує середовище, у якому аудиторія стає не пасивним спостерігачем, а активним співтворцем художньої події.

Важливою характеристикою сучасного цифрового простору є швидкість змін. Нові платформи, формати та інструменти з'являються майже щомісяця, тому медіатворець змушений постійно адаптуватися до нових умов. Гнучкість мислення, відкритість до експериментів і готовність працювати з міждисциплінарними підходами стають запорукою професійної стійкості. Сьогодні аудіовізуальний контент не може існувати без врахування алгоритмів рекомендацій, поведінкової аналітики й особливостей користувацького досвіду. Цифрові технології дозволяють детально відстежувати реакцію аудиторії, вимірювати рівень емоційного залучення й ефективність подачі матеріалу, що стимулює розвиток креативних стратегій, орієнтованих на точковий вплив і персоналізацію.

Одним із ключових напрямів є розвиток мультимедійного сторітелінгу — поєднання тексту, зображення, відео, звуку й анімації у єдиному наративному просторі. Такий підхід не лише розширює можливості для самовираження, але й формує нові моделі художнього мислення. Використання сторітелінгу в поєднанні з VR і AR створює ефект занурення, де глядач може буквально взаємодіяти з подіями, впливаючи на розвиток сюжету. Це змінює поняття авторства, адже творцем стає не лише режисер чи сценарист, але й сам користувач, який формує власний досвід у межах запропонованої віртуальної історії.

Міжнародні компанії, такі як Netflix, HBO чи YouTube Originals, демонструють, що ключовим чинником успіху є не лише якість картинки, а й здатність викликати емоційний відгук і створити відчуття причетності. Український сегмент медіаринку активно переймає ці практики. Платформи Megogo, Дія.TV, Ukraïner демонструють, що навіть у складних економічних умовах можна створювати якісний, змістовний і культурно релевантний контент. Використання новітніх технологій у поєднанні з автентичним наративом дозволяє українським творцям виходити на міжнародну арену та формувати власну культурну ідентичність у глобальному інформаційному потоці.

Досвід світового та українського аудіовізуального виробництва показує, що технологічний прорив завжди супроводжується переосмисленням ролі митця. Коли з'явилися перші цифрові камери, багато хто вважав, що це призведе до спрощення мистецтва, але насправді цифрові інструменти лише розширили межі творчості. Подібна ситуація спостерігається і сьогодні з III: він не заміняє автора, а трансформує його функції, змушуючи переосмислити поняття авторства, оригінальності й відповідальності. Успішні кейси інтеграції технологій у кіноіндустрію, таких як використання віртуальних LED-декорацій у серіалі *The Mandalorian* або реалістична цифрова реконструкція історичних подій у документалістиці, свідчать, що поєднання мистецтва й технології здатне створювати новий рівень емоційної правдивості.

В Україні також формується унікальна модель медіакультури: молоді режисери, аніматори та відеохудожники експериментують із VR-інсталяціями, інтерактивними короткометражками й соціальними проектами, що поєднують традиційну художню школу з цифровими інноваціями. Це свідчить про поступове становлення нового покоління творців — гнучких, аналітичних і чутливих до культурного контексту. Їхня діяльність доводить, що майбутнє аудіовізуального мистецтва полягає не лише в технічній досконалості, а у здатності зберігати людський сенс у цифровому середовищі.

Сьогодні аудіовізуальне мистецтво стоїть на межі між технологічною революцією та гуманітарною відповідальністю. Інновації — III, VR, AR, алгоритми персоналізації — стали не просто інструментами, а середовищем, у якому народжується нова форма культури. Проте саме від людини, її інтелектуальної й етичної зрілості залежить, якою ця культура буде — глибокою чи поверховою. Досвід останніх років показує, що успіх сучасного контенту визначається не лише якістю зображення чи спецефектів, а передусім здатністю митця передати правду емоцій, сформувати довіру та викликати співпереживання.

Україна поступово інтегрується у цей глобальний процес, демонструючи, що навіть за обмежених ресурсів можливо створювати конкурентоспроможний контент, якщо він має автентичність, ідею та людське обличчя. Приклади Megogo Originals, Ukraïner чи культурних VR-проектів доводять: технології — це не мета, а інструмент збереження національної ідентичності в цифровому світі. Тому майбутнє аудіовізуального мистецтва полягає не лише в технологічній майстерності, а у вмінні залишатися людиною серед безмежних можливостей штучного розуму.

Г. Бабаян

**СВІТЛО І ТІНЬ У КІНЕМАТОГРАФІ: АВТОРСЬКІ СТИЛІ РІДЛІ СКОТТА,
КРІСТОФЕРА НОЛАНА І ТІМА БЕРТОНА**

Н. Babaian

**LIGHT AND SHADOW IN CINEMA: THE AUTHORIAL STYLES OF RIDLEY SCOTT,
CHRISTOPHER NOLAN, AND TIM BURTON**

Світло й тінь у кіно є не просто технічними аспектами освітлення, а й ефективними художніми інструментами, що формують настрій, образність та емоційний вплив фільму. Кольорова палітра, рівень контрасту й гра світлотіні часто стають візитною карткою режисера, підкреслюючи тематику та стиль оповіді. У творчості таких різних митців, як Рідлі Скотт, Крістофер Нолан та Тім Бертон, простежується виразне авторське використання світла, тіні та кольору для передачі внутрішнього світу персонажів, побудови простору і навіть відображення філософських ідей.

Рідлі Скотт відомий створенням атмосферних, візуально насичених світів, де освітлення відіграє структурну і символічну роль. У фантастичному нуарі «*Blade Runner*» міський простір занурено в напівтемряву, пронизану штучним світлом неонових вивісок. Візуальний стиль фільму визначають різкі контрасти і неонове світло: широкоформатний кадр наповнений чіткими силуетами, пучками холодного сконцентрованого світла та мерехтливими спалахами неонових кольорів на тлі безперервного дощу. Така неонуарна світлотіньова палітра не лише формує впізнаваний стиль Лос-Анджелеса майбутнього, але й виконує смислові функції. Жорстке напрямлене світло створює напруження в ключових сценах і підкреслює емоційні стани героїв. Наприклад, перша зустріч Декарда з Рейчел у золотаво освітленій залі корпорації «Tyrell» передає відчуття штучної величі та відстороненості, тоді як їхній діалог у напівтемній квартирі з перехрещеними тінями й виразним *chiaroscuro* набуває тривожного, майже хижого відтінку. Отже, у Скотта світло і тінь виступають ключовими елементами авторського почерку: через них